

Betænkning

over

- I. forslag til lov om ændringer i militær straffelov,
 II. forslag til lov om ændringer i militær retsplejelov og
 III. forslag til lov om talsmænd og klageadgang for menige af det militære personel.

(Afgivet af udvalget den 13. maj 1954).

Alle 3 forslag har været behandlet i samme udvalg. Udvalget har holdt 5 møder, derunder et samråd med forsvarsministeren. Udvalget har i et møde modtaget repræsentanter for Fællesorganisationen af Officerer i Hæren, Hovedorganisationen for Søofficerer og Organisationen af Flyvevåbnets Officerer.

De nævnte organisationers repræsentanter har vedrørende *forlaget til lov om talsmænd og klageadgang for menige af det militære personel* foreslået, at reglen i forslaget § 5 ændres således, at adgangen til at indbringe sagen for forsvarsministeren eller evt. klageudvalget betinges af, at sagen har været forelagt eller søgt forelagt den nærmeste foresatte højere chef.

Udvalget med ministerens tilslutning har ikke fundet tilstrækkeligt grundlag for at ændre denne regel, da den nærmeste foresatte højere chef altid, hvor sagerne indbringes for forsvarsministeren, vil få lejlighed til at udtale sig over sagen, idet indbringelsen skal ske ad kommandovejen.

Organisationernes repræsentanter har endvidere foreslået, at § 5 ændres således, at man ophæver adgangen for talsmændene til for klageudvalget at forelægge sager, der ikke har karakter af klage.

Forsvarsministeren har heroverfor erklæret, at det med den foreslåede formulering af bestemmelsen, jfr. ordene i slutningen „eventuelt i overensstemmelse med reglerne i kap. II indbringes for forsvarsministerens klageudvalg“, netop har været tan-

ken at fastslå, at talsmændene kun, hvor den pågældende sag drejer sig om en klage over en foresat — f. eks. over den chef, der har truffet afgørelsen i første omgang — kan indbringe den for klageudvalget. Det har ikke været meningen, at talsmændene skulle kunne indbringe andre sager (ikke-klager) for det nævnte udvalg.

Udvalget har tilsluttet sig ministerens betragtninger. Organisationernes repræsentanter har endvidere foreslået, at § 11 ændres derhen, at den civile kommitterede, der skal være formand for udvalget, skal virke eller have virket i retsplejen enten som dommer eller sagfører.

Forslaget begrundes med, at det vil være meget værdifuldt at have juridisk sagskundskab repræsenteret i udvalget, og at auditøren må påregnes i sin indstilling at ville være påvirket af sin tilknytning til anklagemyndigheden. På den anden side anses det ikke for ønskeligt, at den pågældende civile jurist har en for høj placering indenfor retslivet iøvrigt (f. eks. en højesteretsdommer).

Forsvarsministeren har heroverfor anført, at den foreslåede bestemmelse ikke udelukker, at ministeren *kan* beskikke en civil kommitteret, der har juridisk uddannelse, men at det ikke er rigtigt at binde ministeren til at skulle vælge en jurist. Da den juridiske og militære sagskundskab er repræsenteret i udvalget, må det tværtimod forekomme naturligt og bedst, at det tredje medlem — formanden — er en civil person, der kan vurdere de forelagte sager ud fra *andre* forudsætninger og synspunkter end